

„Minden, amit tesztek, szeretetben történjék.” (1Kor 16,14) [1]

Ebben a hónapban Pál apostol szava és tapasztalata lesz a világosság az utunkon[2].

A korintusi keresztényekhez hasonlóan nekünk is nagy erővel hirdeti, hogy az evangélium lényege a szeretet, az agapé, az érdek nélküli szeretet a testvérek között.

A mostani életige ennek a levélnek a befejező részéből származik, amely részletesen leírja, és minden árnyalatában el is magyarázza, hogy milyen a szeretet: türelmes, jóságos, örül az igazságnak, nem keresi a maga javát...[3]

A keresztény közösségben ily módon megélt kölcsönös szeretet gyógyír a mindig fenyegető megosztottságokra, és a remény jele az egész emberiség számára.

„Minden, amit tesztek, szeretetben történjék.”

Érdekes, hogy Pál – ha a görög szöveget nézzük – arra buzdít, hogy minden tevékenységünk folyamán „legyünk a szeretetben”, és ezzel megadja minden cselekedetünk biztos alapját, a feltételét, hogy Istenben lakozzunk, aki a Szeretet.

Hogyan is tudnánk kölcsönösen befogadni egymást, hogy tudnánk mindenkihez így viszonyulni, ha nem tudnánk, hogy előbb Isten szeret minket a törékenységeinkkel együtt is?

Ha újra és újra felszítjuk magunkban ennek a tudatát, akkor leszünk képesek félelem nélkül megnyílni mások felé, és megérteni a szükségleteiket, melléjük állni és megosztani velük anyagi és lelki javainkat.

Figyeljük meg, hogy Jézus hogyan cselekedett, mivel Ő a mi példaképünk.

„Ő maga elsőként adott: egészséget a betegeknek, bocsánatot a bűnösöknek, életet adott mindannyiunknak. Az ösztönös, önző harácsolást Jézus a nagylelkűséggel, a saját igényeink előtérbe helyezését a másokra való odafigyeléssel állítja szembe. A birtoklás kultúrájával szemben az adás kultúráját hangsúlyozza. Nem az a lényeg, hogy sokat vagy keveset tudunk-e adni. Az számít, hogy »hogyan« adunk, mennyi szeretet van a másik iránti figyelmességünk akár egy apró gesztusában is. [...] A szeretet lényegre törő: odafigyeléssel, szolgálattal és segítőkészséggel képes a felebaráthoz közeledni. [...] Még fontosabb megpróbálni szeretetnek »lenni« mindenki iránt! Akkor megtalálnánk a szívéhez vezető utat, és tudnánk segíteni neki.”[4]

„Minden, amit tesztek, szeretetben történjék.”

Ez az íge arra tanít, hogy tisztelettel közeledjünk másokhoz, ne legyen bennünk álnokság, hanem ötletesen tegyük lehetővé, hogy megvalósíthassák legszebb vágyaikat, és így mindenki részét adhassa a közös megvalósulásához.

Ez segíteni fog, hogy értékeljük a hétköznapi életünk apró eseményeit is: „[...] a házimunkától a földeken vagy a műhelyben végzett munkáig, a hivatali ügyintézésről az iskolai teendőig vagy a társadalmi, politikai és vallási felelősségek vállalásáig. Minden figyelmes és segítőkész szolgálattá válhat.”[5]

Képzeld el úgy, mint egy mozaikot, a maga egyszerűségében megélt evangéliumból.

Két szülő meséli: „A szomszédunk közömbös a hit iránt. Elmesélte, hogy a fia börtönbe került, mi pedig vállaltuk, hogy meglátogatjuk. Az előző nap böjtöltünk, kérve a kegyelmet, hogy a megfelelő szavakat tudjuk mondani neki. Aztán kifizettük az óvadékot, hogy szabadon engedjék.”[6]

Egy ifjúsági csoport Bueában (Kamerun délnyugati részén) természetbeni és pénzadományokat gyűjtött, hogy segítsenek a háború miatt az ország más részére elmenekülni

kényszerült embereken.[7] Meglátogattak egy embert, aki a menekülés közben elveszítette az egyik karját. Nagyon nehéz elfogadnia ezt a fogyatékossgot, mert ez hirtelen erővel változtatta meg a szokásait. „A látogatásunk reményt, örömet és bizalmat adott neki. Általunk megtapasztalta Isten szeretetét” – meséli Regina. Marita pedig úgy érzi: „Ez után a tapasztalat után tényleg biztos vagyok benne, hogy semmi sem kicsi, ha szeretetből tesszük. Másra nincs is szükség, mert a szeretet mozdíja meg a világot. Próbáljuk ki!”

Letizia Magri és az életige csoport gondozásában

[1] Ebben a hónapban az Élet igéje az a mondat, amit a különböző német egyházak egész évre mottónak választottak.

[2] vö. Zsolt 119[118],105. Szavad fáklya a lábam elé, világosság az utamon.

[3] vö. 1Kor 13

[4] C. Lubich, Az élet igéje, 2006. október, Új Város, 2006/10.

[5] uo.

[6] S. Pellegrini, G. Salerno e M. Caporale, *Famiglie in azione. Un mosaico di vita*, Città Nuova 2022, pp.70-71.

[7] <https://www.unitedworldproject.org/workshop/camerun-condividere-con-gli-sfollati/>

forrás: fokolare.hu